

Η Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου στον πολιούχο της Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο σήμερα το πρωί στον Ιερό Ναό του Αγίου Αντωνίου του Νέου Πολιούχου Βεροίας.

Για τις φωτογραφίες πατήστε [ΕΔΩ](#)

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τό ἱερόν προσεύξασθαι».

Ἐορτάζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας τήν ἀπόδοση τῆς μεγάλης Δεσπο-τι--κῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, κλείνοντας μέ τή σημε-ρι-νή ἡμέρα ἕναν λειτουργικό κύκλο καί ἀρχίζοντας συγχρόνως ἕναν ἄλλο, αὐτόν τοῦ Τριωδίου, πού θά μᾶς συνοδεύσει μέχρι τήν ἐπόμενη μεγάλη δεσποτική ἑορτή, τήν ἑορ-τή τῆς λαμπροφόρου Ἀναστά-σεως τοῦ Κυρίου μας.

Καί οἱ δύο αὐτοί κύκλοι συνα-ντῶ-νται στόν ναό τοῦ Σολο-μῶ-ντος, ἐκεῖ ὅπου τήν περασμένη Κυ--ριακή εἶδαμε τήν Παναγία Μη-τέρα τοῦ Κυρίου μας καί τόν προ-στάτη της, τόν δίκαιο Ἰωσήφ, νά ἀνεβαίνει ἔχοντας στήν ἀγκά-λη της τόν τεσσαρακον-θήμερο Χρι-στό γιά νά ἀποδώσει τήν ὀφει-λόμενη ἀπό τόν Μωσαϊκό νόμο προσφορά· ἐκεῖ ὅ-που ὑποδέχθηκαν τόν Χρι-στό ὁ πρεσβύτης Συμεών καί ἡ προφήτις Ἄννα, πού εἶδαν τίς προ-σευχές τους νά ἐκπλη-ρῶ-νουντο στό πρόσωπό του.

Ἐκεῖ, στόν ναό τοῦ Σολομῶντος, μᾶς μεταφέρει καί σήμερα τό εὐ-αγ--γε-λικό ἀνάγνωσμα, γιά νά συ-να--ντήσουμε ἄλλους δύο ἀνθρώ-πους, πού ἀνε-βαίνουν γιά νά προσευ-χη-θοῦν καί νά ἐπικοινωνή-σουν μέ τόν Θεό, ἕναν τελώνη καί ἕνα φα-ρι-σαῖο. Ὅμως οἱ δύο αὐτοί ἄνθρωποι εἶναι διαφο-ρε-τικοί με-τα-ξύ τους, ἀλλά καί διαφορετικοί μέ τούς ἀνθρώπους πού συνα-ντή-σαμε τήν προηγού-μενη Κυριακή, στήν ἑορτή τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ὁ πρεσβύτης Συμεών καί ἡ προ-φή-τις Ἄννα εἶναι δύο εὐσεβεῖς ἄν-θρωποι, δύο ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, πού ζοῦν καί ἀναπνέουν μέ τήν προ--σευχή, δύο ἄνθρωποι γιά τούς ὁποίους ἰσχύει ὁ λόγος τοῦ προ-φήτου Δαβίδ «ἐξε-λεξάμην παραρ-ρι--πτεῖ-σθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκη-νώμασι ἀμαρτω-λῶν». Καί οἱ δύο αὐτοί ἄν-θρωποι ἀπο--λαμ-βάνουν τόν μισθό τῆς εὐ-λα--βείας τους, ἀξιῶνονται ἀπό τόν Θεό νά δοῦν «τό σωτή-ριόν του».

Οἱ σημερινοί προσκυνητές τοῦ ναοῦ δέν μοιάζουν καθόλου μέ αὐ--τούς τούς δύο. Ὁ ἕνας, ὁ τε-λώ-νης, εἶναι ἄνθρωπος τοῦ κό-σμου καί ἴσως δέν ἐρχόταν συχνά στόν ναό, ἴσως δέν προσευχόταν καί δέν τηροῦσε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Ὅμως τώρα ἔρχεται μέ τα-πεί-νωση καί μέ συντριβή γιά νά ζητήσῃ τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ὅχι γιατί οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τόν θεω-ροῦν ἀμαρτω-λό, ἀλλά γιατί ὁ ἴδιος τό αἰσθάν-θηκε ὅτι εἶναι. Γι' αὐτό καί προ-σεύ--χε-ται συντετριμμένος, χωρίς νά δί-δει σημασία τί συμ-βαί-νει γύ-ρω του, ποιός στέκεται δί-πλα του καί τί λέει. Καί εἰσα-κού-εται καί ἡ δική του προσευχή ἀπό τόν Θεό, ὅπως καί τῶν δικαίων τῆς περα-σμένης Κυριακῆς, καί ὁ Θεός τόν ἐλεεῖ καί τοῦ χαρίζει αὐτό πού τοῦ ζητᾶ, ὅπως τό χάρισε καί στόν πρε-σβύτη Συμεών καί στήν προ-φή--τιδα Ἄννα, τοῦ χαρίζει «τό σω-τήριόν του», γιά τήν ταπεί-νωση καί τή μετά-νοιά του.

Ἀντίθετα ἀπό τόν τελώνη, ὁ δεύ-τερος ἄνθρωπος, ὁ Φαρισαῖος, θεω-ρεῖ τόν ἑαυτό του δίκαιο καί τη-ρητή τοῦ νόμου, καί, ὅπως φαί-νεται ἀπό τήν προσευχή του, δέν ἔρχε-ται νά ζητήσει κάτι ἀπό τόν Θεό, δέν ἔρχεται νά συνομιλήσει μαζί του ὡς τέκνο πρὸς τόν πα-τέρα του καί νά ἀκούσει τί θά τοῦ πεῖ. Ἔρ-χεται γιά νά παρουσιάσει τά καλά του ἔργα, γιά νά ἐμ-φα-νί-σει τόν ἑαυτό του ὡς τηρητή τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί ὡς ἐπικριτὴ τῶν ἀδελφῶν του πού πι-στεύει ὅτι παρεκκλί-νουν ἀπὸ αὐ------τές.

Γι' αὐτό καί ὁ Χριστὸς τόν ἀφήνει στήν κρίση τοῦ Θεοῦ, κλεί-νοντας τήν παραβολή μέ τή φράση «κα-τέβη οὗτος δεδικαιωμέ-νος εἰς τόν οἶ-κον αὐτοῦ ἢ γάρ ἐκεῖνος». Ἐφυ-γε, δηλαδή, ὁ τελώνης, γιά τό σπί-τι του ἀθῶος καί συμφιλιω-μέ-νος μέ τόν Θεό, ἐνῶ ὁ ἄλλος, ὁ φα-ρι-σαῖος, ὄχι.

Εὐρισκόμενοι καί ἐμεῖς στὸν ναό τοῦ Θεοῦ αὐτὴ τήν ὥρα, ἅς σκε-φθοῦμε καί ἅς ἐξετά-σουμε τόν ἑαυ-τό μας γιά ποιόν λό-γο ἤρθαμε, τί κάνουμε, τί ζη-τοῦμε ἀπὸ τόν Θεό, ποιά εἶναι ἡ σχέση μας μέ τούς ἀνθρώπους γύρω μας, πόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἐπιθυμία μας νά εἴμεθα στὸν ναό τοῦ Θεοῦ, νά ἐπι-κοινωνοῦμε μαζί του, νά μετέ-χου-με στὰ ἱερά μυστήρια καί νά δεχό-μεθα τὴ χάρη τοῦ Πα-να-γίου Πνεύ-ματος.

Ἄς προβληματισθοῦμε μήπως ἤρ-θαμε καί ἐμεῖς στὸν ναό τοῦ Θεοῦ γιά νά ἐπιδειχθοῦμε ἢ γιά νά κρίνουμε ἢ καί νά κατακρίνουμε τούς ἀδελφούς μας, καί περνοῦμε τήν ὥρα μας χωρὶς νά ζη-τοῦ-με τί-ποτε ἀπὸ τόν Θεό, χωρὶς νά παίρ-νουμε τίποτε ἀπὸ τόν Θεό, χωρὶς νά ὠφελοῦμεθα ψυχικά καί πνευ-ματικά.

Τά παραδείγματα τῶν τεσσάρων ἀνθρώπων πού μᾶς ὑπενθύμισε ἡ σημερινὴ Κυριακὴ ἅς βοηθήσουν ὅλους μας σέ αὐτὴν τήν ἐξέταση τοῦ ἑαυτοῦ, ἀλλά κυρίως ἅς μᾶς βοηθήσουν, ὥστε νά ἐρχόμεθα στὸν ναό Θεοῦ μέ λαχτάρα ἀλλά καί μέ συναίσθηση τοῦ χώρου στὸν ὁποῖο εὐρισκόμεθα καί τῶν λόγων γιά τούς ὁποίους ἐρχό-μεθα, ἔτσι ὥστε νά ἐπιστρέφουμε καί ἐμεῖς «δεδικαιωμένοι», ὅπως ὁ τε-λώ-νης, καί ἔχοντας συναντήσει ὁ καθένας μας στό μέτρο τῶν δυ-να-τοτήτων του, ὅπως ὁ πρεσβύτες Συμεὼν καί ἡ προφῆτις Ἄννα, «τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ».